

Dossier

Dones periodistes gironines

Maria Gràcia Bassa,
escriptora expatriada

On és la **plaça de l'Oli,**
Sr. Carreras?

Edita: Diputació de Girona | Fundada el 1856 | Segona Època

REVISTA DE GIRONA

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits Contacte

La cervesa gironina

El dossier d'aquesta edició de la revista, dedicat a la cervesa i coordinat per Albert Vilar, remet —ni que sigui per la concomitància de l'alcohol— a una altra beguda que encara té més tradició a les nostres comarques: el vi. L'hemeroteca conté uns quants articles que en parlen, des del que Salvador Garcia-Arbós va escriure al número 253 sobre els vins dels àpats institucionals fins al que Pep Taberner va dedicar al 279 als vins del Bullí. A més, Lluís Tolosa va fer al 274 un repàs dels cellers més joves i prometedors de l'Empordà, i José Luis Bartolomé va publicar al 278 un curiós estudi sobre les referències gregues i llatines als noms dels nostres vins.

Pel que fa a l'entrevista de Josep Pastells a Pere Codina i Pere Garcia, centrada en els anys més esplendorosos del Teatre Municipal de Girona, pot ser complementada amb el text en què, al 138, Joan Ribas parlava d'aquest edifici poc després que Codina deixés de dirigir-lo. «Ha regit el teatre amb entusiasme i una bona dosi d'improvisació (...) S'adaptava a tot i buscava solucions dintre

dels mitjans disponibles: des d'encarregar un pastís monumental a pintar de negre tot l'escenari o arrencar les butaques», explicava Ribas de Codina. El metge, escriptor i polític Laureà Dalmau, protagonista dels *Clàssics revisitats* de Vicenç Pagès, també va escriure alguna obra de teatre. «Era un bon poeta, un humanista», en deia Camil Geis al número 84. «L'any 1939 va deixar la família i va anar tot sol cap a l'exili. No va poder tornar fins al cap de deu anys, però aleshores va topiar amb una ciutat difícil, plena d'egoïsmes, d'incomprensions i de revenges», relatava Narcís-Jordi Aragó al 178. Finalment, l'article de Rosa Maria Gil Tort sobre els inicis de l'obra cultural de la Caixa entronca amb el que Oriol Puig va dedicar al 210 als setanta anys d'història de Caixa Girona. «La necessitat del primer govern franquista de reactivar una producció agrícola estancada en un país que passava gana i es trobava en la misèria després de la Guerra Civil va tenir molt a veure amb la creació de l'entitat», assenyalava Puig.